

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM.

OSTATNIE WIADOMOŚCI

KRAKOWSKIE

Wydawca: **Prasa**
Dnia: **31 września 1934 r.**

Przebieg miesięczny
zł. 2-50
z odbiorem w administracji

10 gr.

Rok IV.

Kraków, Środa 12 września 1934 r.

Nr. 261

TAJEMNICA TRAGEDJI NA OCEANIE

W dalszym ciągu niewyjaśniona — Szczątki okrętu „Morro Castle“ wyleciały w powietrze

NOWY JORK, (PAT). W dniu wczorajszym władze rozpoczęły śledztwo w sprawie katastrofy parowca „Morro Castle“.

Zadaniem śledztwa jest ustalenie prawdy co do przyczyn katastrofy i zbadanie krążących pogłosek na temat wypadków, jakie się rozegrały na okręcie od chwili spostrzeżenia ognia do czasu przybycia okrętów ratowniczych.

Mówi się o sabotażu, o niedopałku papierosa, lecz właściwa przyczyna ognia jest jeszcze nieznaną.

Mówią, że pomiędzy momentem wykrycia ognia a wysłaniem sygnałów „S. O. S.“ upłynęło 45 minut.

Kilku pasażerów, których znaleziono na wybrzeżu, skarży się gorzko na załogę okrętu, która pozostała głucha na wołania walczących w morzu pasażerów, nie pozwalając im zająć miejsca w łodziach ratunkowych.

Ostatnie cyfry głoszą, że na 560 osób znajdujących się na okręcie, uratowanych zostało 220 pasażerów i 169 osób załogi. Zmarłych zatem i zaginionych bez wieści jest 171 osób.

NOWY JORK, (PAT). „Daily News“ twierdzi, iż istnieją dowody, że pożar na pokładzie statku „Morro Castle“ poprzedzony został dwoma wybuchami.

Według relacji „The Journal“ depesze, nadchodzące z

Hawany, donoszą, że policja kubaińska sprawdza pogłoski, według których strajkujący robotnicy portowi kompanii „Ward Line“ przyjęli służbę na statku „Morro Castle“, celem zbudowania załogi i zniszczenia statku.

NOWY JORK, (PAT). We-

dług ostatnich wiadomości nie rozpoznano dotychczas 77 zwłok ofiar katastrofy statku „Morro Castle“. 60 osób zginęło bez wieści, w tym 29 pasażerów i 31 członków załogi.

NOWY JORK, (PAT). Z Asbury Park donoszą, że wczoraj rano w kadłubie zniszczonego

przez pożar parowca „Morro Castle“ nastąpiła straszna eksplozja.

Przyczyny tajemniczej eksplozji są niewyjaśnione. Siła wybuchu była bardzo wielka i wyrzuciła na znaczną wysokość części okrętu oraz żwęgłowe urządzenia wewnętrzne.

Krwawe starcia białych z murzynami

600 murzynów uciekło z miasta

NOWY JORK, (PAT). W mieście Princesse Anne w stanie Haryland doszło do ostrych starć pomiędzy 200 białymi a

600 murzynami.

Powodem awantur było uderzenie murzyna przez białego za obrazę. Biali zaatakowali mu-

rzynów w ich dzielnicy za pomocą pałek, noży i kamieni.

Murzyni uciekli z miasta. Policzka była bezsilna

Zerwała się chmura nad Skarżyskiem

i wyrządziła olbrzymie szkody

SKARŻYSKO KAMIENNA, (PAT). Wczoraj wieczorem nad miastem i okolicą przeszła gwałtowna burza, połączona z oberwaniem chmury.

Ze wsi Pogorzało spłynęła na część miasta Górna Kamienna olbrzymia fala wodna, zalewa-

jąc wiele ulic, piwnice domów oraz ogrody.

Następnie wartki prąd wody popłynął w kierunku toru kolejowego, prowadzącego w stronę Kuluszek. Tor został uszkodzony. Przy naprawie linii pracują drużyny ratownicze.

Drużyna ratownicza, płynąca z

Góry Młodawskiej uszkodziła tor kolejowy, idący w stronę Kielc. Komunikacja została utrzymana.

Rzeka Kamienna gwałtownie wezbrała i wystąpiła z brzegów, płynąc korytem, szerokości 300 metrów.

Olbrzymia manifestacja w Norymberdze

Przez 5 godzin defilowały szturmówki przed Hitlerem

BERLIN, (PAT). Norymberga była wczoraj widownią olbrzymiej manifestacji formacji szturmowych przed kanclerzem Rzeszy Hitlerem. Przez 5 godzin z rzędu defilowały w ordynku wojskowym oddziały

szturmowe przed kanclerzem oraz zebranymi dostojnikami państwa, armii i partii narodowo-socjalistycznej.

Kanclerz Hitler wygłosił następnie do zebranych oddziałów przemówienie, w którym m. in. podkreślił, że władza w Rzeszy należy dziś do narodowych socjalistów, będących panami Niemiec.

„Nikt, kto nie jest ślepy, nie zechce chyba wierzyć, mówił kanclerz, że ustrój narodowo-socjalistyczny mógłby zostać obalony względnie dobrowolnie ustąpić“.

Kanclerz wspominał o „czarnym cieniu“, jaki przed kilku miesiącami zawił nad ruchem narodowo-socjalistycznym, wskazując, że wrogowie partii spodziewali się wówczas nawet upadku ustroju narodowo-socjalistycznego. Dzisiejszy apel ma zadokumentować, że szturmówki nie mają nic wspólnego z ostatnimi wypadkami, następnie, że stosunek kanclerza do szturmówek pozostał niezmienny, i wreszcie, że partja oraz jej formacje szturmowe umocniły się, jako gwaranci rewolucji narodowo-socjalistycznej.

„Myślą się wszyscy ci, którzy sądzą, że w ruchu narodowo-socjalistycznym ujawniły się jakieś rysy. Stoi on silnie, jak skała i żadna siła w Niemczech nie potrafi tego ruchu skruszyć“.

Kanclerz z naciskiem w końcu zaznaczył, że tylko szaleńcy lub kłamcy mogli mówić o tem, że Hitler lub ktokolwiek inny w partji myślał kiedyś o rozwiązaniu tego, co w ciągu długich lat sam zbudował. W przyszłości, zakończył kanclerz, poszczególne organizacje partyjne, zostaną bardziej niż dotychczas scalone i zespolone w jedną całość.

Rozruchy w Barcelonie

BARCELONA, (PAT). Odbiła się tu manifestacja przeciwko sędziom hiszpańskim na znak protestu przeciwko udziałowi Hiszpanów w sądownictwie katalońskim.

Pod zarzutem znieważenia policji katalońskiej aresztowa-

no prokuratora Salcho. Fakt ten wywołał silne wrażenie.

Prokurator republiki w Barcelonie złożył skargę przeciwko bezprawnemu, zdaniem jego, aresztowaniu. Mimo to Salcho trzymany jest nadal w areszcie.

Kieleckie pod wodą

Ulice zamieniły się w strumienia

KIELCE, (PAT). Wczoraj późnym wieczorem przeszła nad Kielcami i okolicą niezwykle silna burza, połączona z ulewą, która z krótkimi przerwami trwała blisko 3 godziny. Ulicami miasta i chodnikami płynęły rwące strumienie wody, która w kilku miejscach wyrwała kostkę z jezdni. Do niżej położonych sklepów i suteryn woda wcisnęła się przez drzwi i okna.

W powiecie kieleckim olbrzymie strumienie wody zmy-

ły nowobudującą się szosę na Święty Krzyż na przestrzeni 2 klm. Skutkiem silnych opadów rzeka Kamienna pod Opatowcem wylała, nie wyrządzając jednak poważniejszych szkód. Przeprowadzane są prace nad zabezpieczeniem toru kolejowego.

TOKIO, (PAT). — W mieście Daishoji wybuchł wczoraj olbrzymi pożar, który strawił 500 domów. Rozszerzeniu się ognia sprzyjał huraganowy wiatr.

SKŁADAJCIE OFIARY NA POWODZIAN

Strajkujący włókniarze stawiają warunki

WASZYNGTON, (PAT). — Przewodniczący komitetu strajkowego Gorman zaproponował powołanej przez prezydenta Roosevelta komisji arbitrażowej warunki, na których strajkujący gotowi są przystąpić do rokowań.

Warunki te są następujące: Obrady arbitrażowe rozpoczną

się najpóźniej w poniedziałek, a do czasu ogłoszenia decyzji komisji arbitrażowej wszystkie przedsiębiorstwa zostaną zamknięte.

WASZYNGTON, (PAT). Przywódca związku zawodowego przemysłu pończosznego wydał rozkaz przystąpienia do strajku, który obejmie 85 tys. robotników.

Niemcy pragną kolonij

BERLIN, (PAT). Przemawiając wobec delegatów zagranicznych organizacji narodowo-socjalistycznej w Norymberdze, minister Hess poruszył m. in. kwestję b. kolonij niemieckich. Na zapytanie, czy Niemcy żądają zwrotu swoich dawnych kolonij zamorskich, minister odpowiada, że niezależnie od oświadczeń miarodajnych czynników z zagranicy, wypowiedziących się za zwrotem kolonij niemieckich, Niemcy same nie widzą żadnego powodu do wyrażenia czynnego w tej sprawie, które w dodatku mo-

głoby tylko wywołać alarmy wrogiej prasy zagranicznej.

Czynne wystąpienie w tej sprawie musi — zdaniem ministra — wyjść od tych czynników, którym przysługują prawa rozporządzania kolonjami.

Min. Hess powołał się w tej mierze na oświadczenie, zawarte w jednym z ostatnich wywiadów kanclerza Hitlera, że b. kolonie niemieckie są dziś dla Anglii zbyt ciężkim, przyczem zaznaczył z naciskiem, iż nie oznacza to bynajmniej, aby również dla Niemiec miały one być przedmiotem zbytku.

LOT TURNIEJOWY NAD AFRYKĄ

Karpiński wycofał się z Turnieju — Dwukrotny zwycięzca, Niemiec Morzik zrezygnował
Warunki atmosferyczne są coraz trudniejsze — Płonczyński na czele

Daleko od Ojczyzny walczą lotnicy polscy o pierwszeństwo w Turnieju. Walka to niestety nie trudna i niebezpieczna.

Pomijając już, że udział przyjmują w niej co najlepsi lotnicy, należy być w każdej chwili przygotowanym na ciągłą walkę z trudnościami. W pierwszym rzędzie ważkie znaczenie odgrywają tu warunki atmosferyczne.

Dla ilustracji podajemy, że na dystansie Warszawa — Królewiec — Berlin — Kolonia — Bruksela — Paryż — Bordeaux — Pau (2411 klm.) Czech Ambruz miał przeciętną szybkość 212 klm. na godzinę, Niemiec Hirth — 200 klm., a dzielny Bajan — 175 klm. Inni mieli 179 i 150 klm. na godzinę.

Polak Włodarkiewicz, który pierwszy brawurowo przedart się przez mgły w Pirenejach, trzymał się na szybkości przeciętnej 216 klm.

Naogół wszyscy zawodnicy u tracili swą przeciętną szybkość, jedynie Bajan pilnie czuwał nad regularnością lotu i dzięki temu prowadzi bezapelacyjnie.

Trzeba przyznać, że Karpińskiemu nie powodzi się. Jak wiadomo już, w czasie prób minimalnej szybkości, strzaskał śmigło u samolotu. Drugie niepowodzenie spotkało go w czasie lotu, gdy był zmuszony lądować. Po zwalczeniu trudności, lotnik ruszył dalej. Do Seville (Hiszpania) dotarł jednak zbyt późno. Wobec tego Karpiński skomunikował się z Warszawą i stąd otrzymał polecenie wycofania się z turnieju.

Tem niemniej Karpiński poleciał dalej. Chodzi o to, by wykazać, że samolot jest dobry i tylko dzięki pechowi, został wycofany z oficjalnego Turnieju.

Sensacją wielkiego kalibru jest wieść, że słynny lotnik, Morzik, dwukrotny zwycięzca Challenge'u został wycofany. Niemcowi nie powodziło się przy próbach technicznych i po obliczeniach znalazł się on na niebezpiecznym miejscu.

Podczas raidu dwukrotnie przymusowo lądował. Punktów karnych namnożyło się zbyt wiele i stary wyga zrezygnował.

A oto dalsze szczegóły lotu. Przypominamy, że już w najbliższą sobotę, zawodnicy będą zlatywać do Warszawy.

MEKNES. Dolecieli tu i wylądowali następujący lotnicy polscy: Dudziński — o godz. 10.25, Bajan — 10.30, Gedgowd — 10.30, Florjanowicz — 10.43, Balcer — 10.45.

Jak nam komunikują, reszta naszych lotników doleciała i wszyscy wystartowali na Sidi bel Abbes.

SIDI BEL ABBES. Wystartowali stąd następujący lotnicy: Dudziński — 14.04, Gedgowd — 14.07, Florjanowicz — 14.17, Balcer — 14.18, Ambruz (Czechosł.) — 14.21, Bajan — 14.24, Macpherson — 15.17.

ALGIER. Wylądowali tu następujący lotnicy polscy: Dudziński — 15.31, Gedgowd — 15.41, Balcer — 15.55, Florjanowicz — 16.02, Bajan — 16.04, Macpherson — 17.08, Buczyński — 17.59, Skrzypiński — 18.20.

Według wiadomości, napływających z trasy lotu, w Algierze nocowali następujący polscy lotnicy: Dudziński, Gedgowd, Balcer, Włodarkiewicz, Bajan, Bu-

czyński, Florjanowicz, Skrzypiński i Macpherson.

Lotnik Karpiński osiągnął w dniu wczorajszym Sewillę o godzinie 17.24.

O Płonczyńskim wiadomo, że o godz. 17.05 startował z Casablanca do Meknes.

Grzeszczyk lądował przymusowo w odległości 50 klm. od Sidi bel Abbes i wskutek zepsucia się motoru zmuszony był wycofać się z dalszego lotu.

Lotnicy czescy Anderle, Ambruz, Zacek nocowali w Algierze.

Lotnicy niemieccy przybyli do Algieru w godzinach popołudniowych, z wyjątkiem Morzika, który przymusowo lądował 150

klm. przed Algierem w miejscowości Vesoul Benion. Lotnik niemiecki Pasewald nocował w Sidi bel Abbes. O lotniku niemieckim Bayerze brak wiadomości.

Lotnicy włoscy Francois, Tesore i Sanzin nocowali w Sidi bel Abbes.

O lotniku włoskim de Angeli wiadomo, iż wystartował z Casablanca.

CASABLANCA. Z Meksyku wyleciał z pomocą techniczną dla Grzeszczyka por. Orłowski. Jak wiadomo Grzeszczyk z powodu defektu motoru lądował przymusowo poza Sidi bel Abbes. Karpiński przybył o godz. 10 do Casablanca.

Według dalszych informacji, napływających z trasy lotu, lotnicy niemieccy Morzik i Eberhard wycofali się z zawodów. Lotnik polski Płonczyński leci do Algieru w dobrym czasie. Lotnik Grzeszczyk naprawia motor i prawdopodobnie weźmie udział w dalszym locie.

W ostatniej chwili dowiadujemy się, że dzięki uzyskaniu lepszych wyników na I-szem miejscu znajduje się obecnie Polak Płonczyński. II-gie — czech Ambruz, III-cie — niemiec Seideman, IV-e — Włodarkiewicz, V — niemiec Pasewald.

Bajan znajduje się chwilowo na 6-em miejscu.

WEDRÓWKI PO WOŁYNIU

Dubno dawniej i dziś

Kto po kilkuletniej nieobecności odwiedzi znowu Dubno, tego niezawodnie uderzy spokój i cisza tętniącego ongiś życiem i gwarem miasta.

Jak to dawniej bywało z końcem XVIII stulecia, kiedy w Dubnie odbywały się słynne kontrakty, gromadzące szlachtę i kupców z całej Rzeczypospolitej, pisze w swych pamiętnikach współczesny kronikarz.

„Zbiegali się obywatele z Korony i Litwy, z Galicji i Ukrainy, z za Dniepru i z za Dniestru. Napatrzeć się tam można było i dumnej wystawy ubożającego magnata i pozornego ubóstwa pracowitej szlachty. Za dangłowską modną karęta o pustej szkatule toczył się skromny skarbniczek, z ciężko okutą skrzynką pełną talarów i czerwonych złotych. W Dubnie, o Trzech Królach zjazd się zaczynał i trwał więcej dwóch tygodni. Tam zbierali się kupcy z Wiednia, Lipska, Królewca, ze Stambułu i Moskwy. Bogate magazyny Hampla, Herynga, Lazarewiczów, Radiosa, Bessona, Hungiera, Paschalisa i Manugiewiczów i, starających się im dorównać, miejscowych starozakonnych, rozwijały przed kupującymi bogactwa strojów, sprzętów, pozostawiając, ksiąg, narzędzi muzycznych, malarskich przyborów i wszelkich do wygody i zbytku służących przedmiotów.

Ogromne sumy pieniężne dziwnie robiły obroty, a banki Prota Potockiego i Teppera do starczyły potrzebującym pieniądze lub brały je na procenta, a taka była rzetelność w nich, taka wiara, że nikt nie narzekał na nie. W ratuszu odbywały się narady i targi, wypłaty i pożyczki, kupna i sprzedaż, a to wszystko odbywało się z takim ładem, tak pięknie i spokojnie, że aż miło było przejść się po salach...”

Dubno posiada również piękne tradycje teatralne. Przechowywała się nawet wiadomość, że słynny Wojciech Bogusławski, twórca teatru polskiego, przyjeżdżał ze swą trupą do Dubna. W przeprawie przez Bug lód się pewnego razu załamał i gar deroba artystów utonął. Zebrani w teatrze obywatele wołyńscy, podolski i ukraińscy zażądali podwyższenia ceny biletów i tym sposobem zwrócili artyście poniesione straty.

Jakże gruntownie zmieniły się czasy! Dzisiejsze Dubno jest martwym miastem. Pretenduje wprawdzie do miana niebyłej jakiejś stolicy, bo stolicy chmielu polskiego, ale jest to tylko

odblask dawnej świetności.

Wszelkie fluktuacje koniunktury chmielarskiej wywierają swój decydujący wpływ na całość kształtu życia gospodarczego miasta. Z chmielu żyją nie tylko plantatorzy i kupcy, ale cała armia pracowników, robotnic, pośredników i t. p. Był miejscowej ludności — kupców, rzemieślników, lekarzy, adwokatów kształtuje się według notowań chmielu.

Jeszcze przed kilku laty za czasów „tłustych”, kiedy płacono za pud chmielu 50 rubli w złocie (Dubno jest konserwatywne) miasto robiło wrażenie

„małego Paryża”. Od czterech lat jednak plantacje chmielowe stopniowo zanikły, olbrzymie suszarnie zatrudniające kilka tysięcy robotników opustoszały... Stolica chmielu przeobraziła się w zaścianek.

Wprawdzie ostatnio dzięki zniesieniu prohibicji w Ameryce nastąpiło ożywienie w handlu chmielowym, jednakże faktem nie zdołał już obudzić Dubna z letargu. Życie społeczne i kulturalne tego miasta pograżyło się w odrętwieniu. Trzeba w silnego bodźca, ażeby Dubno zaczęło żyć życiem normalnym.

Urodziwy aferzysta

rozkochiwał kobiety, oszukiwał mężczyzn i wreszcie wpadł

Przed niedawnym czasem zjawiał się w Równem pewien dobrze prezentujący się młodzieniec w czapce akademickiej, który obchodził miejscowe instytucje, urzędy oraz osoby zaangażowane w działalność społecznej i legitymując się zaświadczeniem Bratniej Pomocy Uniwersytetu Katolickiego w Lublinie wystawionem na nazwisko studenta Edwarda Jankowskiego, proponował nabycie szeregu dzieł naukowo-popularnych. Czysty dochód ze sprzedaży książek był przeznaczony na rzecz Bratniej Pomocy.

Wymowny młodzieniec, dzięki swym zewnętrznym walorom, otrzymał mnóstwo zamówień pobierając spore zadatki w gotówce. Działalność Jankowskiego wydała się policji podejrzana, wobec czego roztocono nad nim dyskretną obserwację. Młody student o nieposzlakowanych manierach znalazł również dostęp do t. zw. towarzystwa rówieńskiego. Pomocne mu w tem były przedewszystkiem listy polecające pochodzące od najwybitniejszych osobi-

stości świata urzędowego na Wołyniu, a także panie rówieńskie, wśród których przystojny młodzieniec miał duże powodze

Podejrzenia policji okazały się uzasadnione ponieważ z Łucka, Krzemieńca, Sarn, Kostopola i kilkunastu miast z województw centralnych zaczęły na pływac doniesienia o oszustwach rzekomego Jankowskiego vel Starzyńskiego vel Zymirskiego. Aferzysta został aresztowany. Znalaziono przy nim 3 legitymacje akademickie Uniw. Lubelskiego, opiewające na nazwiska: Konstanty Starzyński, Edward Jankowski i Jan Zymirski.

W posiadaniu sprytnego ptaszka znaleziono również szereg listów polecających z podpisami wysoko postawionych osobistości. Dochodzenie wykazało, że legitymacje są fałszywe, lecz pisma polecające są autentyczne. Rzekomy Jankowski dzięki swemu niezwykłemu tupegowi potrafił wyłudzić wspomniane listy i w najbezpieczniejszy sposób z nich korzystał.

Po dłuższym śledztwie zdoła

Konkurs zadań i ciekawych pytań

Dzisiaj rozpoczynamy 18 serję naszego konkursu zadań i ciekawych pytań.

1. LOGOGRYF

Należy utworzyć 16 wyrazów trójliterowych o niżej podanym znaczeniu. Pierwsze litery tych słów dadzą rozwiązanie.

Znaczenie wyrazów.

1. inaczej: 40 funtów,
2. owad,
3. inaczej upał,
4. rodzaj głosu,
5. pewien okres czasu,
6. inaczej zaraza,
7. narząd wzroku,
8. rodzaj trunku,
9. skorupiak,
10. zdrobniałe imię żeńskie,
11. niezwykle zjawisko lub zdarzenie,
12. ziara powierzchni,
13. ogród owocowy,
14. dzikie zwierzę na wymarcu
15. kwiat doniczkowy, długi przeciąg czasu.

2. PYTANIE

Czy bardzo odczuli nasi Czytelnicy brak feljetonów kolegi Szymona, a jeśli tak, to dlaczego?

**Kupon zadań i pytań
Nr. kuponu 8
gazety Nr. 260**

Samochód pod pociągiem

SOSNOWIEC. (PAT). Pociąg towarowy, zdążający do transportu węgla do kopalni Jerzw w Liwce, natchwał na niezamkniętym przejeździe kolejowym na samochodzie Ubezpieczalni Społecznej, udający się do choro

regu. Samochód uległ częściowemu rozbiciu. Szofer i felczer wyszli z wypadku cało. Policja przeprowadza dochodzenie.

no wreszcie ustalić, że rzekomy student jest z zawodu zecerem, nazywa się Konstanty Starzyński i pochodzi z Warszawy, gdzie mieszka przy ulicy Chłodnej 62.

Po przytrzymaniu aferzysty wybuchła nowa bomba. Starzyński posiadający wielkie wzięcie u płci pięknej zdołał rozkochać w sobie w Równem pewną pannę ze znanej rodziny rówieńskiej, z którą się jak najformalniej zaręczył. Po ślubie, którego termin został już ustalony, miała młoda para wyjechać do... Persji, gdzie Starzyński miał objąć pewne stanowisko w dyplomacji. Panna i jej rodzina znajdowali się tak dalece pod fascynującym urokiem aferzysty, że zupełnie bezkrytycznie wierzyli opowiadanym przez niego historjom. Obecnie policja ustaliła, iż Starzyński jest oddawna żonaty i posiada w Warszawie żonę i dzieci.

Osobnik o trzech nazwiskach i bujnej fantazji osadzony został w więzieniu rówieńskim i oczekuje rozprawy sądowej, która się zapowiada ciekawie.

Rozruchy antyżydowskie w Tunisie

rozpoczęły się od ataku na cudzoziemców

TUNIS. PAT. Ostatnie rozruchy antyżydowskie, jakie kilka dni temu miały miejsce w Tunisie, rozpoczęły się od tego, iż w piśmie arabskim z dn. 4 b. m. ukazał się artykuł, podburzający przeciwko obcokrajowcom, zajmującym stanowiska w Tunisie oraz atakujący różne przepisy i rozporządzenia rządowe, ograniczające swobodę tubylców. Autor wska-

zywał na niewspółmierne bogactwo obcych (głównie żydów) oraz nędzę arabów.

Redaktor pisma oraz autor artykułu zostali aresztowani. Tłumy arabów, uzbrojonych w noże i maczugi poczęły się zbierać, żądając ich uwolnienia. Arabską dzielnicę Tunisu „Souks” zamknięto. Arabi wyszli za miasto w kierunku La Marsa, letniej rezydencji Bey'a, gdzie rozpędziła ich policja,

aresztując przywódców.

W Sousse tłum arabów dotarł do magistratu, żądając uwolnienia aresztowanych, których już zesłano na południe Afryki.

Według pogłosek w Sfax doszło do krwawych rozruchów, stłumionych przez wojsko. Ofiarą awantur antyżydowskich padło kilka rodzin bogatych kupców żydowskich.

SPORTOWE

Niemcy pokonały Polskę 5:2 (1:1)

40.000 widzów — Ambitna gra obu zespołów — Kontuzja Nawrota — Doskonała forma Riesnera — Niestusne decyzje sędzię

(m.) Wszelkie obliczenia... W loży honorowej obecni są... W tym dniu... W 20-tym minucie...

W 14-tym minucie... W 12-tym minucie... W 10-tym minucie...

W 8-tym minucie... W 6-tym minucie... W 4-tym minucie...

W 2-tym minucie... W 1-tym minucie... W 0-tym minucie...

W 3-tym minucie... W 4-tym minucie... W 5-tym minucie...

W 6-tym minucie... W 7-tym minucie... W 8-tym minucie...

W 9-tym minucie... W 10-tym minucie... W 11-tym minucie...

W 12-tym minucie... W 13-tym minucie... W 14-tym minucie...

W 15-tym minucie... W 16-tym minucie... W 17-tym minucie...

W 18-tym minucie... W 19-tym minucie... W 20-tym minucie...

W 21-tym minucie... W 22-tym minucie... W 23-tym minucie...

W 24-tym minucie... W 25-tym minucie... W 26-tym minucie...

W 27-tym minucie... W 28-tym minucie... W 29-tym minucie...

W 30-tym minucie... W 31-tym minucie... W 32-tym minucie...

W 33-tym minucie... W 34-tym minucie... W 35-tym minucie...

W 36-tym minucie... W 37-tym minucie... W 38-tym minucie...

W 39-tym minucie... W 40-tym minucie... W 41-tym minucie...

W 42-tym minucie... W 43-tym minucie... W 44-tym minucie...

W 45-tym minucie... W 46-tym minucie... W 47-tym minucie...

W 48-tym minucie... W 49-tym minucie... W 50-tym minucie...

W 51-tym minucie... W 52-tym minucie... W 53-tym minucie...

W 54-tym minucie... W 55-tym minucie... W 56-tym minucie...

W 57-tym minucie... W 58-tym minucie... W 59-tym minucie...

W 60-tym minucie... W 61-tym minucie... W 62-tym minucie...

W 63-tym minucie... W 64-tym minucie... W 65-tym minucie...

W 66-tym minucie... W 67-tym minucie... W 68-tym minucie...

W 69-tym minucie... W 70-tym minucie... W 71-tym minucie...

W 72-tym minucie... W 73-tym minucie... W 74-tym minucie...

W 75-tym minucie... W 76-tym minucie... W 77-tym minucie...

W 78-tym minucie... W 79-tym minucie... W 80-tym minucie...

W 81-tym minucie... W 82-tym minucie... W 83-tym minucie...

W 84-tym minucie... W 85-tym minucie... W 86-tym minucie...

W 87-tym minucie... W 88-tym minucie... W 89-tym minucie...

W 90-tym minucie... W 91-tym minucie... W 92-tym minucie...

W 93-tym minucie... W 94-tym minucie... W 95-tym minucie...

W 96-tym minucie... W 97-tym minucie... W 98-tym minucie...

W 99-tym minucie... W 100-tym minucie... W 101-tym minucie...

W 102-tym minucie... W 103-tym minucie... W 104-tym minucie...

W 105-tym minucie... W 106-tym minucie... W 107-tym minucie...

W 108-tym minucie... W 109-tym minucie... W 110-tym minucie...

W 111-tym minucie... W 112-tym minucie... W 113-tym minucie...

W 114-tym minucie... W 115-tym minucie... W 116-tym minucie...

W 117-tym minucie... W 118-tym minucie... W 119-tym minucie...

W 120-tym minucie... W 121-tym minucie... W 122-tym minucie...

W 123-tym minucie... W 124-tym minucie... W 125-tym minucie...

W 126-tym minucie... W 127-tym minucie... W 128-tym minucie...

W 129-tym minucie... W 130-tym minucie... W 131-tym minucie...

W 132-tym minucie... W 133-tym minucie... W 134-tym minucie...

W 135-tym minucie... W 136-tym minucie... W 137-tym minucie...

W 138-tym minucie... W 139-tym minucie... W 140-tym minucie...

W 141-tym minucie... W 142-tym minucie... W 143-tym minucie...

W 144-tym minucie... W 145-tym minucie... W 146-tym minucie...

W 147-tym minucie... W 148-tym minucie... W 149-tym minucie...

W 150-tym minucie... W 151-tym minucie... W 152-tym minucie...

W 153-tym minucie... W 154-tym minucie... W 155-tym minucie...

W 156-tym minucie... W 157-tym minucie... W 158-tym minucie...

W 159-tym minucie... W 160-tym minucie... W 161-tym minucie...

W 162-tym minucie... W 163-tym minucie... W 164-tym minucie...

W 165-tym minucie... W 166-tym minucie... W 167-tym minucie...

W 168-tym minucie... W 169-tym minucie... W 170-tym minucie...

W 171-tym minucie... W 172-tym minucie... W 173-tym minucie...

W 174-tym minucie... W 175-tym minucie... W 176-tym minucie...

W 177-tym minucie... W 178-tym minucie... W 179-tym minucie...

W 180-tym minucie... W 181-tym minucie... W 182-tym minucie...

W 183-tym minucie... W 184-tym minucie... W 185-tym minucie...

W 186-tym minucie... W 187-tym minucie... W 188-tym minucie...

W 189-tym minucie... W 190-tym minucie... W 191-tym minucie...

W 192-tym minucie... W 193-tym minucie... W 194-tym minucie...

W 195-tym minucie... W 196-tym minucie... W 197-tym minucie...

W 198-tym minucie... W 199-tym minucie... W 200-tym minucie...

W 201-tym minucie... W 202-tym minucie... W 203-tym minucie...

W 204-tym minucie... W 205-tym minucie... W 206-tym minucie...

W 207-tym minucie... W 208-tym minucie... W 209-tym minucie...

W 210-tym minucie... W 211-tym minucie... W 212-tym minucie...

W 213-tym minucie... W 214-tym minucie... W 215-tym minucie...

W 216-tym minucie... W 217-tym minucie... W 218-tym minucie...

W 219-tym minucie... W 220-tym minucie... W 221-tym minucie...

W 222-tym minucie... W 223-tym minucie... W 224-tym minucie...

W 225-tym minucie... W 226-tym minucie... W 227-tym minucie...

M I Ł O Ś Ć A N U S I

Wzruszające dzieje pięknego dziewczęcia

— Już dobrze, dobrze, nie gadaj dużo, tylko dawa, forszel! — krzyknął Roman na siostrę.

Elżunia wyjęła pieniądze, odliczyła trzydzieści trzy tysiące i położyła je na stole.

Roman nawet ich nie liczył, lecz pakował do kieszeni niedbale, jak gracz, który wygrał kupę pieniędzy, najzupełniej mu niepotrzebnych.

— Zapłacisz niemi przynajmniej twoje długi? — zapytała Elżunia.

— To ci mogę przyrzec.

— Przyniesiesz mi pokwitowania!

— Jeżeli chcesz, mogę...

— Zobaczymy...

— Tak właśnie: zobaczymy.

— Więc rzeczywiście popełniłeś to, o czym mi mówiłeś?

— Tak...

— Wszystkiemu bym się po tobie spodziewała, ale że będziesz zdolny do takiego świństwa, nie...

Zarumienił się po uszy.

Bąknął:

— POCO MI WOGÓLE ZNÓW O TEM PRZYPOMINASZ? Zapomnijmy o tym i już.

— Nie, no bo ja do ostatniej chwili nie mogłam w to uwierzyć. To takie podłe, takie niskie... Przynajmniej, że to był tylko podstęp, aby ode mnie wyłudzić pieniądze...

Odparł, marszcząc brwi:

— Niestety, nie. To najprawdziwsza prawda. Trudno, człowiek się niekiedy daje skusić... Gubi głowę... a potem, gdy się już stało coś... niepowrotnego... żałuje. Całe szczęście, że ty jesteś na świecie... Gdyby nie ty, mnieby już na świecie nie było... Tyś moją deską ratunku...

— Raczej Bolesław. Gdyby nie on, skądbyś wzięła te pieniądze?

— Ale chyba mu nie mówiłaś, poco ci są potrzebne?

— Tegoby jeszcze brakowało.. Umarłabym ze wstydu raczej, niż przyznałabym się do tego. Zwaliałam wszystko na siebie, wszystkie przewiny i grzechy. ale zapewniam cię, że to po raz ostatni. Resztę

długu... spłacisz... stopniowo. Będę ci w tem pomagała... postaram się przynajmniej... ale więcej nigdy już nie...

— Ale pamiętasz, że tam zostaje jeszcze czterdzieści tysięcy, płatne w dwóch ratach miesięcznych?

— O tem potem pogadamy... Jest jeszcze na to czas...

— No, niewiele... Jeden miesiąc minie jak z bicia strzelił... Poza tem mam jak najgorsze wiadomości o Szymczyku. Jest nieustraszony, lichwiarz-bestja... bandyta... złodziej...

Elżunia skierowała się ku wyjściu, nie słuchając go już.

Dodała jeszcze tylko:

— Pamiętaj, że po raz ostatni tu wogóle przychodzę... I usatkuje się nareszcie... Ja też teraz postanowiłam się usatkuwać. Bierz przykład ze mnie.

— To nie takie łatwe.

— Przy dobrych chęciach można wszystko Chcieć to móc. A ja właśnie chcę...

— Nie mów: hop... aż nie przeskoczysz...

— Przekonasz się... idę już, dowidzenia.

Roman nagle rozkulił się...

Gdy Elżunia już chwyciła za klamkę, podbiegł do niej, objął za szyję i szepnął:

— Elżunieczko...

— Co jeszcze?

— Gniewasz się na mnie?

— No chyba.

— Masz słusność, ale choć przestałaś już być księżniczką, powinnaś rozumieć mnie, który księciem pozostałem. Wiesz, że nasze nazwisko obowiązuje. Rozumiesz, co to znaczy obracać się w naszych sferach wśród ludzi, mających pieniądze, jak lodu, kapitały, samochody, służbę, kochanki, a samemu nie mieć grosza przy duszy. Rozumiesz jakie to przykre?

— To bardzo przykre, owszem, ale ja na to ci pieniędzy nie dam... Masz ojca...

— Ojciec jest kochany, dobry człowiek, ale ma także swoje wydatki i najpierw o nich myśli. Mnie ciśnie najwyżej jaki ochłap, jeżeli przypadkiem coś zostanie... Nie, na niego nie mogę liczyć w zupełności.

I znów zaczął tulić się do siostry, pieszczotliwie.

Nieco udobruchana, rzekła mu:

— Byłeś i będziesz ladaco już do końca życia...

— O, to się mylisz!... Nie wyobrażasz sobie, jak drżałem na samą myśl, że nie przyjdiesz. Musiałbym sobie strzelić w łeb. Nigdybym już nie chciał przeżyć podobnej chwili. A swoją drogą, ten twój mąż ci się udał. Gdyby nie on... ho, ho! To mój zbawca. Zaczynam go poważnie lubić. Zasługuje na to, żebyś go kochała.

— To też... staram się o to... jak mogę...

Nie kłamała...

Całą noc poprzednią długo rozmyślała i doszła do wniosku, że powinna się koniecznie postarać, aby prawdziwie i szczerze pokochać Bolesława.

Nazajutrz wcześniej z rana wyskoczyła z łóżka, aby pójść do sypialni męża i oświadczyć mu to. Ale go tam już nie zastała.

Wyszedł tym razem na spacer wczesnym rankiem.

Dręczyły go przez całą noc przykre myśli.

Przypominał sobie dokładnie wszystkie słowa Elżuni z ich ostatniej rozmowy.

Poza tem wydawało mu się jednak niemożliwe, aby tak wielkie sumy wydawała na samą siebie.

Choć był daleki od tego, żeby nie wierzyć żonie, wyznawał bowiem jedynie słuszną zasadę: „Kto kocha, ten wierzy...”, był jednak w przykry sposób uderzony szeregiem sprzeczności w słowach Elżuni.

I stopniowo, niewiedomo skąd, zakradła mu się, mimo wszystko, zupełnie bez podstawy wątpliwość...

Czyżby Elżunia go oszukiwała?

Ale dla kogóżby jej były potrzebne pieniądze w aż tak ogromnych sumach?

Przypominał sobie, jak bardzo była zmieszana, gdy ją zastał na balu w ożywionej rozmowie z Olgierdem... który miał opinię coraz gorszą... Mówiono głośno o jego wielkich przegranych w karty i na wyścigach... że nawet lada dzień sobie palnie w łeb, bo już z tego wszystkiego nie wybrnie...

A więc... może...?

Dalszy ciąg nastąpi.

POŻERACZ SERC KOBIECYCH

Powieść-reportaż z tajników potwornej afery w świecie arystokracji

MŁOŚĆ, KTÓREJ NIE WOLNO ISTNIEĆ.

Montemort ujrzał nagle rozszerzone źrenice pami Meli. Twarz jej wykrzywiło jakieś nadludzkie przerażenie. Szeroko otwarte usta chwyciły pośpiesznie powietrze. Nieco nachyliwszy się nad leżącą, Montemort obserwował te zmiany. Jego dobrodusza twarz nie zmieniła wyrazu.

— Niema się pani czego obawiać, droga pani Melu — mówił. — Nikt o tem się nie dowie. To jest wyłącznie nasza tajemnica. Ten łajdak Cabulski podszedł panią sprytnie, ale nie będzie korzystał z owoców swego lichwiarskiego podstępu.

Jęk wydobył się z piersi nieszczęsnej kobiety. Powieki nagle zapadły, usta zacięły się w nagłym skurczu szczęk.

— Chyba zemdlą — Montemort uniósł brwi w przystępie wątpliwości.

Sięgnął po rękę pani Meli i, wyjąwszy zegarek, liczył puls z powagą doktora.

— Coś nie jest w porządku. Niech się nią zajmie jakiś lekarz. Powinna żyć, młoda jeszcze... Może się nawet przydać do nowego oskubania, byle tylko uspokoiła się nieco.

Wyszedł szybkim krokiem z pokoju pani Meli i, napotkawszy służącego, z nutą serdecznej troski w głosie rozkazał:

— Zawezwij natychmiast lekarza. Pani czuje się gorzej i zemdlą... No, ruszaj-że się, kochasiu, prędzej!

W tym samym czasie jego przyjaciel i agent, Noderski, myślał również o lekarzu, lecz w jakże odmiennych okolicznościach!

Przyjechawszy na Pragę, Noderski wbiegł szybko na schody, zatrzymał się jednak niepewnie pod drzwiami. Serce biło mu mocno, dyszał ciężko, zmęczony biegiem po schodach. Stał chwilę z wyciągniętą ręką do dzwonka, nie mając odwagi go zakręcić.

— Jak mnie tam p.zyjma? W jakim ona jest stanie? — zadawał sobie pytanie.

Wciągnąwszy głęboko powietrze, zdecydował się. Dzwonek zadźwięczał cichym terkotem. Zaraz rozległy się powolne kroki i głos z za drzwi zapytał: — Kto tam?

— Chciałbym zobaczyć pannę Tecię... Dowiedzieć się o jej zdrowie...

Drzwi się uchyliły. Noderski ujrzał panią Zierską. Wydała mu się jeszcze bledsza, mizerniejsza, bardziej pochylona.

Trzymając klamkę, pokręciła głową i szepnęła:

— Niedobrze pan robi, mącąc nasz spokój... Niedobrze...

— Mamo, kto tam przyszedł?! — rozległo się z pokoju wołanie, w którym czuć było wysiłek zmęczonych płuc.

— Zaraz, dziecko, zaraz!... — zawołała pani Zierska i mówiła dalej szeptem: — Ona powinna i musi o panu zapomnieć. Pan nie jest dobrym człowiekiem, panie hrabio... Pan mi ją wpędził w chorobę, w najgorszą, w której organizm się spala, choć nic nie jest w nim chore...

Szept pani Zierskiej był wyraźny, ostry, spokojny. Noderski opuścił głowę.

— Ja ją kocham — szepnął nieśmiało.

— I cóż z tego? Pan jest człowiekiem żonatym, z innej sfery. Gdyby nawet została pana kochanką, to pan zadowolni tylko swoje zmysły, a ją i tak wtrąci do grobu. Ona jest zbyt uczciwa, by mogła żyć w niezgodzie ze swym sumieniem i przekonaniem. Trudno, taką ją wychowałam. Jedyne dla niej ratunek to zapomnieć o panu. Niech pan wróci do żony, panie hrabio. Miejsce pana jest przy niej. Niech pan spojrzy w głąb swego serca i jeśli jest ono czyste, przyzna pan, że rada moja jest jedyna i uczciwa.

— Ja ją kocham... — powtórzył ledwie dosłyszalnym głosem Noderski, nie ruszając się ode drzwi.

Nagle rozległ się w głębi przedpokoju okrzyk.

— To pan!

Noderski podniósł raptownie głowę, pani Zierska odwróciła się. W ciemnym przedpokoju bieleła postać. Noderski wpatrzył się w nią, widział, jak chwieje się, maleje i usłyszał stuk upadającego ciała. Pani Zierska krzyknęła rozpaczliwie, Noderski rzucił się naprzód, nie zważając na nią. W jednej chwili porwał z ziemi leżącą Tecię, przytulił bezwładną do piersi i poniósł do pokoju.

Kiedy przestąpił próg i znalazł się w kręgu światła ujrzał bladą twarzyczkę, zapadłe policzki, czerwone ale spieczone gorączką usta. Nie spuszczać oczu z twarzy Teci, trzymał ją w objęciach. Cały świat zniknął w jego myślach: była w nim tylko ona jedna. Ta biedna, prosta dziewczyna, taka daleka we wszystkim, co tworzyło jej otoczenie, a najbliższa sercu, taka bezsilna i bezwładna, a taka droga!

— Niechże pan ją położy! — usłyszał głos pani Zierskiej.

Ocknął się. Złożył powoli, ostrożnie zemdloną, choć tak dobrze było ją tulić do piersi, choć ręce nie chciały zwolnić uścisku, a oczy oderwać się od jej twarzy.

— Mój Boże, mój Boże!... — rozległ się rozpaczliwy szepet pani Zierskiej.

Noderski rozejrzył się bezradnie.

— Natychmiast trzeba wezwać doktora — powiedział. — Ja zaraz sprowadzę.

— Cóż tu pomoże doktor?... —

Nie słuchał. Wybiegł bez kapelusza, zbiegł jak szalony po schodach, przeskakując po kilka stopni, znalazł się przed bramą i rozejrzył się. Spozregł przed bramą stojącego dozorcę i zapytał go o lekarza.

Piętnaście minut później już go prowadził, nie zważając na protesty, że nie skończył jeszcze przyjęć.

— To nagły wypadek — tłumaczył gorączkowo — Zemdlą.

— No to dajcie jej powąchać amoniaku...

— Niech pan prędzej idzie. Taksówka czeka. Niezadługo będzie pan zpowrotem.

Lekarz ustąpił.

Noderski wpuścił go do pokoju. Pani Zierska zamknęła drzwi, wskazując Noderskiemu jakieś wejście. Znalazł się w malutkiej, czystutkiej kuchence. Przysiadł na brzegu taburetu.

Lekarz długo nie wychodził. Noderski wstawał to znów siadał, podchodził do okna, to na palcach zawracał do drzwi.

Wreszcie skrzypnęły drzwi, prowadzące do pokoju. Wybiegł natychmiast i złapał doktora za rękę.

— Jaki jest stan? — spytał niespokojnie.

Dalszy ciąg jutro

Wrzesień

11

Wtorek
Jaka

KRONIKA KRAKOWA

Bracia Adamowiczowie w Krakowie

Wczoraj o godz. 16 wylądowali na lotnisku w Rakowicach popularni nasi zdobywcy Atlantydy, bracia Adamowiczowie. Publiczność, która dzięki pogodzie w liczbie kilku tysięcy przybyła na lotnisko natychmiast po wylądowaniu samolotu przerwała kordony i zwartym

wieńcem otoczyła wysiadających lotników, nie chąc ich wypuścić. Z trudem torując im drogę wśród tłumu zdołano ulokować Adamowiczów w samochodzie i odwieźć do kasyna 2 p. lotn. Tam odbyło się powitanie i uroczyste wręczenie sympatycznym braciom — honorowej odznaki

pułku.

Na powitanie Adamowiczów przybyli na lotnisko również przedstawiciele władz, prezydent miasta dr. Kapliński, w zast. p. wojewody p. wicewoj. Walicki, szef D. O. K. V. plk. Bolesławicz i wielu innych.

Ze sportu:

Smoczek opuszcza szeregi Garbarni

Z ust do ust przechodzi w Krakowie wiadomość, że świetny środkowy napastnik „Garbarni”, Smoczek, opuszcza szeregi swego klubu i wstępuje do fabrycznej drużyny „Chelmek” gdzie otrzymał podobno posadę. Wraz z nim przenosi się Maurer.

Odejdzie Smoczka będzie tak dla Garbarni jak i całego piłkarstwa krakowskiego niepowetowaną stratą.

Wilimowski skarży Kotlearczyka

W związku z incydentem na meczu ligowym Ruch—Wisła, dowiadujemy się, iż napastnik „Ruchu” Wilimowski skierował na drogę sądową sprawę przeciw Kotlearczykowi I, jako sprawy pobicia go.

Deszcz kar na graczy i kluby piłkarskie

Ostatnio wydział Gier i Dyscypliny KZOPN ukarał następujących piłkarzy i kluby.

Zeller Natan i Elink Leon z Gwiazdy Satań, Tomczyk Stanisław z Nowowiejskiego po 3 miesiące dyskwalifikacji za brutalną grę.

Mikolajewicz Henryk, Seltenwirth Wilhelm z ZMS. po 4 miesiące za grę w barwach obcego klubu.

Czopiec Jakób z Tonianki 6 miesięcy za kopnięcie przeciwnika.

Teleman Józef, Markheim Michał z ZTS Duszyk Władysław z Nowowiejskiego po 1 tygodniu za niesportowe zachowanie się.

Bakalarz Józef z ZTS, Pająk Antoni ze Skawiułki, Pazdo Kazimierz z Kąbla, Piechnik Jan z Tarnovi, Chrobak Leon z Gwiazdy Sztarna po 2 miesiące za niebezpieczną grę.

Zasadzki Antoni, Cebula Tadeusz z Rakowiczanki po 6 tygodni za niebezpieczną grę.

Pawłowski Władysław z Poloni 12 miesięcy za czynne znieważenie przeciwnika.

Wiaczorek Władysław z Poloni 5 letnią dyskwalifikacją za czynne znieważenie sędziwego.

Róg Antoni z Krowodrzy, Kelackowski Julian z Wawelu po 6 miesięcy za czynne znieważenie przeciwnika.

Boksa Marian ze Sparty 3 miesiące za brutalną grę.

Całą drużynę SKS Sparta nagana za niesportowe zachowanie się na zawodach.

Ukarane kluby:

Wawel grzywną zł. 30 za wstawienie niezgłoszonego gracza do drużyny.

Ari 5 zł. za niezgłoszenie zawodów do obsady sędziowskiej.

Szszakowianka, Cracovia i Viktorja po 2 zł. za późne zgłoszenie zawodów do obsady sędziowskiej.

Chód na 50 klm. • Mistrz. Polaki odbędą się dnia 30 IX br. w Bydgoszczy na stadionie miejskim.

5-cio bój Panów i 3-bój Pań o Mistrz. Polski odbędą się 30 IX br. w Katowicach i Chorzowie.

Mistrzostwa Sztafetowe Polski odbędą się dnia 15 i 16 IX br. w Warszawie.

Grzegórzecki—Czarni 3:3

Bramki dla Czarnych uzyskali Kammer, Kajel i Obtulowicz, dla Grzegórzeckiego Strugała 2 i Krempel Sędziował p Kochanek.

Makkabi—Siła-Hakadnr 5:3

Bramki dla zwycięzców uzyskali Kling 2, Osiek, Hauptman, i Spira, dla pokonanych Kirsch Weintraub i samobójca. Sędziował p Lustgarten.

Olsza—Z. F. G. 3:2

Bramki dla Olszy uzyskali Malarz, Irlík i Dereń, dla ZFG Gątkiewicz. Sędziował p Lieberman.

Unia—Karena 0:0

KS. Lot—Wisła (jun) 3:3

Kolejarz krakowski oskarżony o bigamję

Sensacyjną sprawę rozpatrywał wczoraj sąd krakowski. Na ławie oskarżonych zasiadł Mgr. Feliks Zapiński asesor P.K.P. i jego konkubina Marja Hołystowa false Lapińska.

Mgr. Łapiński oskarżony jest o bigamję i o złośliwe uchylanie się od alimentów. Hołystowa oskarżona jest o usiłowane przekupienie adw. dr. Knoebła w kwocie 1500 zł oraz o fałszywe zeznania.

Tło sprawy przedstawia się

następująco; osk. Łapiński będąc w niewoli rosyjskiej ożenił się z niejaką Fr. B. w 1918 roku gdy Polska powstała miejscowość w której przebywał Łapiński dostała się do Polski, wówczas Łapiński uczepił się swej żony i przyjechał do Krakowa gdzie się ożenił z inną kobietą popielniacząc bigamję.

Cała sprawa byłaby niewykryta gdyby brat pierwszej żony nie poznał Łapińskiego i nie dał znać swojej siostrze.

Żona Łapińskiego cierpiąc skrajną nędzę wraz z dzieckiem przyjechała do Krakowa i słusznie domagała się unieważnienia drugiego małżeństwa, grożąc Łapińskiemu skandalem.

Ponieważ osk. Łapiński nie zaregował oddała sprawę do prokuratury która postawiła oboje przed sądem. Z powodu niezjawienia się świadków rozprawę odroczone. Rozp. przew. so. dr. Zalipski osk. prok. dr. Gajewski.

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlantlc” dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich” Wyciąć i przedłożyć w kasie kinoteatru Ważny tylko w dniu 11 września 1934 r.

Wójt na ławie oskarżonych

Przed sądem okr. karnym w Krakowie, zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych, Andrzej Szarek, b. naczelnik gminy Rozkochów, w pow. chrzanowskim.

Akt oskarżenia zarzucał Szarkowi, że w czasie od 12 grudnia 1927 r. do 22 marca 1933 r., piastując urząd naczelnika gmi-

ny, dopuścił się sprzeniewierzenia 1573 zł. inkasowanych od miejscowych rolników tytułem podatku drogowego, gruntowego i funduszu drogowego.

Po przeprowadzonej rozprawie sąd uwolnił Szarka od winy i kary. Szarka bronił adw. dr. Aschenbrenner.

Jak 60-letni kamienicznik-żyd przechrzczył się w Nowy Rok

Donoszą nam z Wilna, że zamieszkały tamże 60-letni właściciel kilka domów, niejaki Mojżesz Zaludzki, który ma żonę oraz 4 dzieci, poznał onegdaj 28-letnią Marię Zajac, -katoliczkę, w której się zakochał.

Marja Z. również darzyła wzajemnością swego z bogatego kochanka. Wczoraj tj. w sam Nowy Rok żydowski Zaludzki uciekł od żony i zamieszkał ze swą kochanką, przyrzekając jej że dziś się przechrzci, i weźmie z nią oficjalny ślub.

W Wileńskich sferach żydowskich wre jak w ulu gdyż to się jeszcze nie zdarzyło by tak zbożny żyd przechrzczył się w tak uroczystym dniu.

Krwawa bitwa w Przegorzalach

Pogotowie ratunkowe zostało wczoraj zawezwane do Przegorzal, gdzie Władysław Madoń zam. w Bronowicach Małych 194, został porażony nożem przez 25-letniego Stefana Klimczaka, zam. przy ul. Łącznej 6.

Lekarz pogotowia stwierdził rany cięte na głowie i w okolicy łopatki. Rannego przewieziono do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny, zaś Klimas został aresztowany.

Aresztowanie kuśnierza

Policja krakowska aresztowała wczoraj wieczorem 26-letniego kuśnierza, Zygmunta Ferbera, zam. przy ul. Szerokiej 10, za usiłowaną kradzież zł. 3 na szkodę M. Złotosa.

Zniewolił 18-letnią pannę

18-letnia Weronika J. idąc do Dąbrówki spotkała po drodze jadącego wozem chłopca Józefa Misiarka.

Misiarek zgodził się na przewiezienie Weroniki do Dąbrówki.

W pobliżu lasu bukowskiego Misiarek zaciągnął dziewczynę do lasu i tam zniewolił ją. Weronika J. zawiadomiła policję, która, zwyrodnialca aresztowała.

Nieuczciwa służąca

Kupiec krakowski Zwiesak Meilach zam. przy ul. Czapskich 3, przyjął przed trzema dniami do służby służącą Natalję Bohenek, która skradła mu pierścienek złoty wart. 100 zł. poczem zbiegła w niewiadomym kierunku. Poszkodowany zawiadomił o tym organa policyjne, które wszczęły dochodzenia celem ujęcia nieuczciwej służącej.

Rozstrzelanie komunisty

Jak się dowiadujemy w Rosji aresztowany został jeden z przywódców komunistów w Polsce Tadeusz Żarski, który w swoim czasie zbiegł z więzienia na Pawiaku w Warszawie. Obecnie nadeszły wiadomości, że Żarski który oskarżony był o zdradę partii komunistycznej został rozstrzelany.

Drugi przywódca komunistów Leon Purman zachorował w więzieniu i stan jego jest beznadziejny.

Jednocześnie nadeszły dalsze wiadomości o losach innych aresztowanych w Rosji komunistach. I tak Królikowski zesłany został do Turkiestanu, Balin b. poseł Niezależnej Partii Chłopskiej oraz Wróblewski konają w więzieniach.

Żywcem pogrzebani

Na przedmieściu Rura w Lublinie w miejscu, gdzie mieściła się kopalnia piasku, bawilo się dwóch malców. 6-letni Kazimierz Ożuk i 5-letni Tadeusz Omiotek.

Dzieci bawili się łopatkami i podkopywały zwały piasku. W pewnej chwili oderwała się nagle wielka masa piasku i pogrzebała pod sobą obu malców

Nocny dyżur lekarzy

Dr. Cwikliński Alfred Kraszewskiego 12 tel. 102-51 — Dr. Goldman, Amalja Wielopole 11 tel. 176-95 — Dr. Singer Henryk Sarago 19 tel. 121-89. — Dr. Stanowski Józef Łobzewska 45 tel. 174-42.

DRUKI

wykonuje najtaniej

DRUKARNIA „MONOPOL“

Kraków, ul. Na Gródku I. 2.

Złóż składkę na powodzian!

Cyrk Stanilewskich:

Dziś o godz. 8,15 wiecz. uroczyste otwarcie cyrku. Rekordowy program składający się z 20 atrakcji.

Z teatru im. J. Słowackiego: „Dmek z kart”.

Repertuar kin krakowskich

Adria: „Królowa Krystyna” i rewja.
Apollo: „Przedmieście”.
Atlantic: „Całuj mnie jeszcze” i „Dziwny dom”.
Bagatela: „Dziewczę z gór” i rewja „Serce Krakowa”.
Dom żołnierza: „Romans królowe piękności”.
Promień: „Brat diabła”.
Słonko: „Parada rezerwistów”.
Sztuka: „Lady Lou”.
Świt: „Buntownik”.
Uciecha: „Nędznicy”.
Wanda: „Eskimo”.
Muzeum: „Sierżant X”.

Radjo

6,42 Audycja poranna, 7,40 Transmisja Lwowa 7,50 Koncert 11,57 Hejnal z Wieży Mariackiej 12,03 Wiad. meteor., i Przegląd prasy, 12,10 Muzyka 12,45 Audycja dla dzieci 13,05 Muzyka 15,30 Transm. z Warszawy, 15,35 Komunikaty 15,45 Koncert 16,45 Transm. z Warsz. 17,00 Recital fort. 17,25 Pogadanka aktualna 19,30 Muzyka salona 19,55 Lokalna wiadomości sportowe 20,00 Skrzynka muzyczna 20,15 Wieczór literacki 20,45 Dziennik wieczorny 21,00 Transm. z Warszawy 22,00 Koncert 22,45 Odczyt w języku obcym 23,00 Transm. z Warszawy 23. z Warszawy o challenge'u.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Stońcem Rynek A—B 43, pod Eskiłapem Gertrudy 1, pod Matką Boską Krowoderska 74, w Dębniakach Konopnickiej 3, pod Złotym Orłem Krakowska 9, Mogilska 16.
Podgórze pod Oparznością Brodzkiego 1.

Lokatorzy żądają zniesienia podatku lokatorskiego

Zrzeszenie lokatorów we Lwowie wygotowało memoriał do władz centralnych w sprawie podatku lokatorskiego.

Ustawa o rozbudowie — czytamy w memoriale — wchodząc w życie mieszkańcom miast, tj. lokatorom, prócz ciężaru podatkowego, niczego nie dała. Podatek ten skwapliwie ściągany miał być przeznaczony na zmniejszenie procentów od pożyczek długoterminowych, udzielanych każdemu, kto płaci podatek lokatorski i chciałby się we własny dom zaopatrzyć.

Dochód z tego podatku przeznaczono na następujące cele; 50 proc. podatku zużywają gminy, 25 proc. przeznaczają się na budownictwo mieszkań wojsk. przyczem właściciele realności zwolnieni zostali od przymusnego kwaterunkowego, a dopiero pozostałe 25 proc. przeznaczają się na właściwy cel.

I ten drobiazg odsyłany zostaje do kasy centralnej w Warszawie skąd przydzielają mały odsetek podatku do miast prowincjonalnych. Jak rozbudowa wobec tego wyglądana — widzimy wszyscy.

Komitety rozbudowy nie urzędują, bo nie mają co rozrzucać i liczą się prawdopodobnie z tem, że podatek od lokali kończy już swoje 10-letnie, gdyż ciężar jego włożono na ludność miast na przeciąg lat 10-ciu.

Należy w okresie dzisiejszym — czytamy w memoriale skończyć ze ociąganiem egzekucyjnym zaległych rat i podatków od lokali, uwolnić ludność od ciężaru placenia tych podatków które prócz narzekania i łez przy egzekucjach, nic więcej ludności miast nie dały,

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków ul. Na Gródku 2 — Telefon 173-02 (od godz. 8—11 w poł.)

CENY OGŁOSZENI: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. i wiersz. m. 50 gr.

Drukarnia 15 gr. za wyraz.

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski

„Drukarnia „Monopol” Kraków Na Gródku 2. Telefon Nr. 173-2